

Wiadomość tygodnia

O. CANTALAMESSA O NOWEJ EWANGELIZACJI

O nowej ewangelizacji z ojcem Ranierem Cantalamessą OFM Cap, kaznodzieją Domu Papieskiego, rozmawia Cezary Sękalski

Raniero Cantalamessa – kapucyn, doktor teologii i literatury klasycznej. Zrezygnował z pracy naukowej i poświęcił się głoszeniu słowa jako wędrowny kaznodzieja. W 1980 roku został kaznodzieją Domu Papieskiego. Funkcję tę pełni do dziś. Przez wiele lat prowadził własny program ewangelizacyjny w telewizji RAI. Jego kazania ukazują się drukiem, także po polsku.

- W książce „Wiara, która zwycięża świat” ukazuje Ojciec dwie formy przekazu ewangelicznego: kerygmat i didache. Pierwsza ma prowadzić słuchacza do osobistej relacji z Jezusem, a druga to nauczanie skierowane do osób już wierzących, aby zgodnie z wolą Bożą kształtowali swoje życie osobiste i wspólnotowe. Gdzie w tym kontekście można umiejscowić pojęcie nowej ewangelizacji?

Punktem wyjścia nowej ewangelizacji nie jest didache, ale kerygmat. Nie chodzi w niej bowiem o nauczanie moralności ani o pielęgnowanie cnót, ale o ogłaszanie Chrystusa umarłego i zmartwychwstałego. Najpierw trzeba doprowadzić człowieka do osobistej relacji z Chrystusem, a dopiero potem można włożyć na jego barki obowiązki wypływające z wiary. Jeśli zaczynamy głoszenie od zobowiązań moralnych, ludzie dzisiaj tego nie przyjmują. Nie oznacza to, oczywiście, że należy zarzucić katechezę, wykłady z etyki, naukę doktryny czy formację. Trzeba jednak w tym wszystkim najpierw przywrócić właściwe miejsce Chrystusowi.

Wielką pokusą jest dziś odwoływanie się tylko do didache, czyli do moralizowania. Ja też, kiedy byłem jeszcze profesorem, oddawałem się takiemu głoszeniu i wykładaniu doktryny. Istnieje poza tym inne niebezpieczeństwo – ponieważ problemy moralne są dziś tak bardzo ważne, zaczynamy się w nie angażować i właściwie na tym się kończy. Na etykę przyjdzie czas,

ale potem. Jeśli przyjmiemy Chrystusa, będziemy umieli wprowadzać w życie zasady moralne, ale jeśli Go nie przyjmujemy, to nie ma żadnej etyki bez Niego.

Taki porządek był mniej istotny w minionych czasach, szczególnie w średniowieczu, ponieważ całe życie społeczne, rodzinne i kulturalne było przesycone wiarą. Dziś tak nie jest. Wiara już nie rodzi się w rodzinie czy w społeczeństwie. W naszym głoszeniu Dobrej Nowiny powinno być więc najpierw mocno zaakcentowane działanie ukierunkowane na doprowadzenie słuchacza do osobistej relacji z Chrystusem. To jest właśnie początek nowej ewangelizacji. Szczególne zasługi w takim głoszeniu mają współczesne ruchy kościelne, które stwarzają dorosłemu człowiekowi okazję do uczynienia osobistego aktu wiary. Nie chodzi bowiem o to, byśmy byli chrześcijanami tylko z nazwy, ale autentycznie należeli do Chrystusa.

- Nowa ewangelizacja jest więc przesunięciem w kierunku kerygmatu... Czy jest to także odpowiedź Kościoła na współczesne zjawisko sekularyzacji?

Tak. Sekularyzacja oznacza przede wszystkim wyeliminowanie Boga z życia

osobistego człowieka oraz z życia publicznego. Objawia się ona na różne sposoby, także na płaszczyźnie moralności. Dlatego w dialogu ze światem, który nie wierzy w Boga, trzeba podnosić także sprawy etyczne. Przede wszystkim ważne jest, by Kościół tworzył wspólnoty ludzi wierzących, które będą niosły jego przesłanie. Myślę, że dziś wielu świeckich właśnie to robi: tworzą grupy, bardzo zaangażowane, które świadomie wybierają Jezusa i starają się Go głosić.

Odpowiedzią na sekularyzację są także Światowe Dni Młodzieży. Ci młodzi ludzie w prosty, bezpośredni sposób dają świadectwo, że Jezus wszedł w ich życie.

- Czy to oznacza, że nowa ewangelizacja jest niemożliwa bez wspólnoty? Potrzebuje wspólnoty świadków?

W dniu Pięćdziesiątnicy, po pierwszym przemówieniu św. Piotra, zrodziła się wspólnota chrześcijańska. I to właśnie ona pociągała innych do wiary. Nie wystarczą pojedynczy wędrowni kaznodzieje, którzy dokonają pierwszego ogłoszenia Ewangelii. Potrzeba, aby poszukujący światła mogli znaleźć chrześcijańską wspólnotę, w której żyje się zgodnie z etosem chrześcijańskim. Często nie jest to możliwe na poziomie zwyczajnego funkcjonowania tradycyjnej parafii, ponieważ tamtejsze zaangażowanie dokonuje się na bardzo wielu różnych polach. Dlatego Jan Paweł II mówił, że w tradycyjnych parafiach trzeba stworzyć miejsce dla nowych wspólnot. Oczywiście istnieją parafie wzorcowe, w których ewangelizacja rzeczywiście się dokonuje, ale są one rzadkie. Także dlatego, że w tradycyjnych parafiach przeważnie jedynym animatorem jest proboszcz, który po prostu nie jest w stanie zrobić wszystkiego. Natomiast w nowych ruchach, w nowych wspólnotach ujawniają się różne charyzmaty.

- W dobie konsumpcjonizmu współczesne parafie niekiedy przekształcają się w swego rodzaju instytucje do świadczenia usług religijnych i dystrybucji

sakramentów. A chyba powinny stawać się wspólnotą wspólnot?

Mówiłem o tym podczas rekolekcji dla Domu Papieskiego, że my, katolicy księża, jesteśmy lepiej przygotowani do roli pasterzy dusz niż rybaków ludzi. Udziela-

my sakramentów, głosimy słowo Boże, ale tylko tym, którzy przychodzą do kościoła. Słabiej radzimy sobie z tym, by wyjść poza kościół i tam głosić Ewangelię. Natomiast nowe ruchy i wspólnoty są lepiej przygotowane do tego, aby Dobrą Nowinę głosić

wszystkim, którzy żyją z dala od Kościoła. (...)

- Dziękuję za rozmowę.

Wywiad pochodzi z „Głosu Ojca Pio” nr 72/2011. Za: www.franciszkanie.pl

Wiadomości krajowe

Abp Tadeusz Gołowski CM odebrał Order Orła Białego.

Abp Tadeusz Gołowski CM, emerytowany metropolita gdański, wieloletni krajowy duszpasterz ludzi pracy i b. współpracownik przewodniczący Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu, odebrał 10 listopada z rąk prezydenta Bronisława Komorowskiego najwyższe odznaczenie państwowe – Order Orła Białego. Na uroczystości becnici byli: nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore i sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski bp Wojciech Polak.

Oprócz abp. Gołowskiego najwyższe odznaczenia państwowe odebrali także: Zbigniew Romaszewski – działacz opozycji demokratycznej w PRL, b. wicemarszałek Senatu i Andrzej Wielowieyski – b. senator, doradca przewodniczącego NSZZ „Solidarność” Lecha Wałęsy, uczestnik obrad Okrągłego Stołu.

Emerytowany arcybiskup gdański został uhonorowany „w uznaniu znamienitych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności dla życia publicznego i społecznego, za działalność na rzecz przemian demokratycznych w kraju, za osiągnięcia w dziele pojednania między ludźmi”. Prezydent RP Bronisław Komorowski, wręczając arcybiskupowi najwyższe odznaczenie państwowe, podkreślił, że w niełatwych czasach Kościół był w Polsce jednym z najważniejszych bastionów narodowej wolności. Wyraził przy tym nadzieję, że dobre w przeszłości relacje państwo-Kościół zostaną zachowane. (...)

Za: www.deon.pl

Kapłani szpitalni Jasnej Góry odprawiają rekolekcje

16. Rekolekcje dla Księży Kapelanów Szpitali i Domów Pomocy Społecznej trwają na Jasnej Górze w dniach 7-10

listopada. Hasłem dni skupienia ok. 200 księży są słowa: „Bądźcie moimi naśladowcami...”. Tegoroczne spotkanie formacyjno-szkoleniowe prowadzi rekolekcyjista ks. prof. dr hab. Stanisław Warzeszak, Krajowy Duszpasterz Służby Zdrowia. (...)

O. Jan Frej, kamilianin, od dwóch miesięcy posługuje w Pruszkowie-Tworkach, w Centrum Zdrowia Psychicznego (Mazowieckie Specjalistyczne Centrum Zdrowia im. prof. Jana Mazurkiewicza). Leczy się tam ok. 800 pacjentów. „Całe moje życie byłem związany ze szpitalem i posługą dla chorych. My, jako kamilianie, mamy to właśnie w naszym charyzmacie, żeby pracować wśród chorych – mówi o. Jan Frej – Inaczej to wygląda, jak są choroby somatyczne, a inaczej, jak psychiczne. Tu, gdzie pracuje, ci ludzie naprawdę z wielkim szacunkiem i zaufaniem przychodzą do kapelana. Nawet lekarze psychiatry, czy psychologowie mówią, że tutaj kapelan ma wiele do zrobienia, bo ta choroba sięga duszy ludzkiej. Jest to szczególna praca. W każdym z tych chorych widzimy Chrystusa cierpiącego”.

Pierwszej Mszy św. w ramach rekolekcji przewodniczył bp Stefan Regmunt, Opiekun Duszpasterstwa Służby Zdrowia w Polsce. Eucharystia została odprawiona o godz. 17.00 w bazylice jasnogórskiej. (...)

Obok nabożeństw i Mszy św., kapłani mają okazję uczestniczyć w spotkaniach formacyjnych. Słuchają referatów i rozmawiają m.in. o komunikacji z chorymi w różnych stanach psychicznych, o roli kapelana szpitalnego w kontakcie z pacjentką po poronieniu, martwym urodzeniu oraz w procesie żałoby rodziców oraz o wzajemnych relacjach między kapelanem szpitalnym, chorym i personelem medycznym. O. Stanisław Tomoń Za: www.jasnagora.com

Bp Stanisław Stefanek TChr zakończył posługę w Łomży

Biskup łomżyński Stanisław Stefanek przechodzi na emeryturę. Jego następcą został dziś (11.11) mianowany ks. prał. Janusz Stepnowski. Do tej pory pracował w Watykanie, gdzie kierował pracami biura Kongregacji ds. Biskupów.

Benedykt XVI przyjął 11 listopada rezygnację bp. Stanisława Stefanka z posługi biskupa łomżyńskiego, złożoną po osiągnięciu wieku emerytalnego. Jednocześnie

mianował biskupem łomżyńskim ks. prał. Janusza Stepnowskiego, kapłana tejże diecezji, dotychczasowego kierownika biura w Kongregacji ds. Biskupów. Konsekracja biskupa i ingres do katedry w Łomży odbędzie się 18 grudnia. Głównym konsekratorem będzie kard. Marc Ouellet, prefekt Kongregacji ds. Biskupów. (...)

Biskup Stanisław Stefanek kierował diecezją łomżyńską od 1996 r. W maju br. skończył 75 lat i zgodnie z przepisami prawa kanonicznego złożył na ręce Ojca Świętego rezygnację. Została ona przyjęta i z dniem 11 listopada kończy posługę biskupa łomżyńskiego.

Szczególny rys posługi bp. Stefanka to troska o rodziny. Jest członkiem Papieskiej Rady ds. Rodziny oraz wiceprzewodniczącym Rady Episkopatu Polski ds. Rodziny. W latach 1993-2008 był dyrektorem Instytutu Studiów nad Rodziną Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Biskup Stefanek jest chrystusowcem. Został wyświęcony na kapłana w Towarzystwie Chrystusowym dla Polonii Zagranicznej 28 czerwca 1959 r. w Poznaniu. 4 lipca 1980 r. został mianowany biskupem pomocniczym diecezji szczecińskokamieńskiej, a 26 października 1996 r. – biskupem ordynariuszem diecezji łomżyńskiej. Zawołaniem biskupim uczynił słowa „In omnibus Christus” (We wszystkim Chrystus).

Diecezję łomżyńską ustanowiono w 1925 roku decyzją papieża Piusa XI. Pierwszym biskupem łomżyńskim był bp Romuald Jałbrzykowski, po nim funkcję tę pełnili: bp Stanisław Kostka Łukomski, bp Czesław Falkowski, bp Mikołaj Sasinowski, bp Juliusz Paetz i bp Stanisław Stefanek. 18 grudnia br. opiekę pasterską nad diecezją łomżyńską przejmie biskup nominat Janusz Stepnowski. Za: www.episkopat.pl

U dominikanów w Krakowie na temat lustracji

Zakon dominikanów dał przykład modelowego zmierzania się z lustracją – stwierdził dyrektor Oddziału Instytutu Pamięi Narodowej w Krakowie, Marek Lasota podczas sesji naukowej poświęconej represjom komunistycznej bezpieki przeciwko polskim dominikanom i innym zakonom, która odbyła się 7 listopada w Krakowie.

W swoim wystąpieniu Lasota tłumaczył, że IPN podjął na początku swej działalności procesy lustracyjne środowisk kościelnych po to, by „rozpoczynając proces rozrachunku z dwudziestym wiekiem Kościoła wyznaczył pewne standardy” innym środowiskom. „Wasze zgromadzenie podjęło to wyzwanie, próbując wyznaczyć owe standardy, próbując zmierzyć się z przeszłością własnego zgromadzenia, z przeszłością ludzi, którzy bądź to zawiedli, bądź też wykazali się heroizmem. To jest taka sytuacja modelowa” – mówił szef krakowskiego IPN-u.

Przełożony Polskiej Prowincji Zakonu Kaznodziejskiego, o. Krzysztof Popławski przyznał, że krakowska konferencja to „kolejny krok w naszym mierzeniu się z historią skomplikowaną i trudną”. „To mierzenie się ze swoją historią pozwala nam odkryć świętość i heroizm, ale także grzech i słabość czy też tchórzostwo” – dodał prowincjał.

Podczas sesji zatytułowanej „Polska Prowincja Dominikanów w latach 1945-1989 na tle sytuacji zakonów męskich w PRL” historycy przybliżyli m.in. postać zmarłego przed trzema laty legendarnego dominikanina o. Adama Studzińskiego – kapelana spod Monte Cassino, a po wojnie duszpasterza środowisk kombatanckich i harcerskich, inwigilowanego przez służby specjalne.

W jednym z referatów omówiono działania władz państwowych i kościelnych wobec o. Sławomira Stomy, duszpasterza akademickiego w Gdańsku w latach 1979-1985, którego wskutek nacisków Służby Bezpieczeństwa przeniesiono do innych klasztorów dominikańskich.

Uczestnicy sesji przedstawili też działania funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa wobec Duszpasterstwa Akademickiego „Beczka” w Krakowie oraz duszpasterstwa studentów w poznańskim klasztorze domi-

nikanów, gdzie w 1961 roku przeprowadzono rewizję. Poruszono też motywy uwikłania się niektórych dominikanów we współpracę z ówczesnymi spekulzjami.

„Mam nadzieję, że takie krytyczne spojrzenie na dzieje zakonu, dzieje naszej prowincji, także momenty słabości, pozwolą nam z większą pokorą stanąć i przed Panem Bogiem, i przed ludźmi. A także to odkrywanie prawdy czyni nas bardziej wiarygodnymi świadkami Ewangelii” – podkreślił o. Popławski. Sesję zorganizowały Dominikański Instytut Historyczny i Kolegium Filozoficzno-Teologiczne Ojców Dominikanów.

W Gnieźnie sympozjum na 800-lecie Zakonu Św. Klary

Dnia 5 listopada w Gnieźnie odbyła się sesja naukowa, zorganizowana przez prowincję św. Maksymiliana Braci Mniejszych Konwentualnych, z okazji jubileuszu 800 lat zakonu św. Klary, zatytułowana: 800 lat duchowej tradycji. Jubileusz Zakonu św. Klary.

O. dr Michał Baranowski, Rektor Międzyprowincjalnego Franciszkańskiego Seminarium Duchowego w Łodzi-Łagiewnikach, moderator sesji, przywitał wszystkich przybyłych; wśród obecnych byli m.in. J. Eks. ks. Prymas senior Henryk Muszyński, Wikariusz Prowincji o. Mariusz Fałkowski, Rektor Prymasowskiego Wyższego Seminarium Duchowego w Gnieźnie, ks. dr Wojciech Rzeszowski i inni goście wśród których nie zabrakło także świeckich słuchaczy.

Ks. Prymas senior rozpoczął sympozjum modlitwą, dziękując Panu Bogu za obecność i posługę synów i córek św. Franciszka. Następnie głos zabrał Wikariusz Prowincji o. Mariusz Fałkowski, który zaznaczył, że sesja naukowa ma nie tylko pogłębiać wiedzę, ale także oddziaływać na życie — poznając lepiej postaci świętych klariańskich odkrywać można, że świętość jest drogą każdego człowieka.

Pierwszą prelegentką była s. Elżbieta Raszczyk, klaryska z Kalisza, która przedstawiła „Duchowy profil założycielki Ubogich Pań”. Drugi wykład wygłosił o. dr Marek Sykuła. Mówił on o procesie tworzenia Reguły Zakonu Św. Klary w XIII wieku i o perypetiach z tym związanych. Po krótkiej przerwie dr Hanna Krzyżostaniak z UAM w Poznaniu wygłosiła referat pt. „Kult świętych i błogosławionych klarysek w średniowieczu”.

O godz. 14.30 wznowiono sesję, a głos zabrał br. Zbigniew Joskowski z konwentu gnieźnieńskiego, opiekujący się Biblioteką Prowincjalną. Br. Zbigniew omówił warsztat naukowy franciszkańskich spowiedników i kaznodziejów gnieźnieńskiego konwentu Zakonu św. Klary. Następnie br. Maciej Szlachciuk OFMConv z Zakrocymia nakreślił historyczny rys obecności córek

św. Klary w wykładzie „Spadkobierczynie duchowości św. Klary na przestrzeni wieków”. Ostatnim referatem było wystąpienie gościa z Włoch, o. Edoardo Brentari OFMConv z Rzymu, który zaprezentował referat „Breve Esposizione Sulla Vita Delle Clarisse”.

Po wystąpieniach i dyskusji zebrani udali się do kościoła franciszkańskiego, by tam wspólnie celebrować Eucharystię, której przewodniczył i słowo wygłosił J. Eks. ks. Abp Józef Kowalczyk, Prymas Polski. Na zakończenie sesji klariańskiej na wszystkich czekała kolacja w gościnnym klasztorze gnieźnieńskich franciszkanów.

Więcej na: www.franciszkanie.gdansk.pl

Bł. Wincenty Kadłubek świętym?

Cystersi z Jędrzejowa na nowo podjęli starania o kanonizację słynnego historyografa bł. Wincentego Kadłubka, który zmarł w Jędrzejowie i którego sanktuarium znajduje się w tamtejszym archiopactwie. „Zbliży się 250. rocznica beatyfikacji bł. Wincentego, o którego kanonizację cystersi wciąż się modlą” – powiedział Katolickiej Agencji Informacyjnej opat Edward Stradomski.

Burmistrz Jędrzejowa – Marcin Piszczek i opat Edward Stradomski w sprawie kanonizacji rozmawiali w październiku tego roku z kardynałem Stanisławem Dziwiszem, który obiecał wsparcie i pomoc prawną. Rajcowie Jędrzejowa uważają, że kanonizacja tak popularnego biskupa, a później mnicha – twórcy Kroniki Polskiej, byłaby zaszczytem i promocją dla regionu.

Opactwo jędrzejowskie powstało ok. 1140 r., jako filia burgundzkiego klasztoru Morimond. Przebudowany później kościół ponownie konsekrował w 1210 r. biskup krakowski Wincenty Kadłubek.

Wincenty Kadłubek urodził się ok. 1160 r. we wsi Karwów koło Opatowa. Był biskupem krakowskim, historyografem, człowiekiem wielkiej wiedzy i kultury, reformatorem Kościoła oraz doradcą panujących. W 1207 r. zgodnie z ówczesnym zwyczajem został wybrany biskupem krakowskim. Brał udział w Soborze Laterańskim IV, na któ-

rym wprowadzono obowiązek rocznej spowiedzi i wielkanocnej komunii świętej, jak również zastronco przepisy odnośnie do małżeństwa i celibatu kapłanów.

Z nieznanymi powodami w 1218 r. zrezygnował z biskupstwa i wstąpił do zakonu cystersów w Brodnicy (dziś Jędrzejowie). Legenda mówi, że kiedy szedł pieszo z Krakowa, mnisi powitali go ok. kilometr od klasztoru, o czym przypomina usypany później na tym miejscu Kopiec Spotkania.

Na polecenie księcia Kazimierza II Sprawiedliwego spisał po łacinie „Kronikę Polski”. Dzieło składające się z czterech ksiąg, jest dziś głównym źródłem na temat historii Polski w pierwszych wiekach. Wprowadził zwyczaj palenia wiecznej lampki przed tabernakulum. Zmarł 8 marca 1223 r. w Jędrzejowie. Został ogłoszony błogosławionym w 1764 roku – beatyfikował go Klemens XIII.

Za: www.wachock.cystersi.pl

Warsztaty formacyjne dla gwardianów z Europy Środkowej

W dniach 7-10 listopada odbyły się w Kalwarii Zebrzydowskiej warsztaty dla gwardianów Konferencji Północnosłowiańskiej Zakonu Braci Mniejszych, czyli przełożonych klasztorów prowincji w Polsce, Czechach, Słowacji i na Ukrainie. Organizatorem warsztatów był sekretariat formacji i studiów Konferencji, któremu przewodniczył o. Witosław Szytk z prowincji Wniebowzięcia NMP.

Wygłoszone prelekcje koncentrowały się wokół tematu: „Spotkać się, aby porozmawiać”. Omawiano sprawy dotyczące zarówno wymiaru duchowego jak i materialnego, wspólnotowego i indywidualnego, sprawy wewnętrzne wspólnot jak i zadania duszpasterskie. Na spotkaniach ogólnych i podczas pracy w grupach przełożeni skupili swoją uwagę na takich czterech zagadnieniach: kapituła domowa, lectio divina, nowa ewangelizacja, dotacje (pozyskiwanie środków).

Kapituła domowa, jest ważnym elementem życia wspólnotowego. Przypomniano odpowiednie normy zapisane w Konstytucjach generalnych oraz Statutach generalnych. O założeniach teoretycznych kapituły i ich praktycznej realizacji mówił o. Syrach Janicki z prowincji Wniebowzięcia NMP. Zwrócił uwagę na potrzebę wsłuchania się w głos Boga poprzez odczytanie fragmentu Pisma św. Kapituła przewodniczący przełożony domu, ale istotą tego spotkania bra-

terskiego jest to, że każdy współbrat może zabrać głos w sprawach wspólnoty.

O nowej ewangelizacji mówił ks. Ryszard Nowak. Dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzebuje jej współczesna, zlaicyzowana Europa. Wg słów św. Franciszka z Asyżu „Reguła i życie braci mniejszych polega na zachowaniu świętej Ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa” (Reguła zatwierdzona). Dlatego obecnie szczególnym zadaniem franciszkanów jest włączyć się w dzieło nowej ewangelizacji.

Głoszenie Ewangelii musi mieć solidne podstawy w życiu duchowym. Kolejnym tematem omawianym przez gwardianów była medytacja nad słowem Bożym według zasad lectio divina. To zagadnienie zostało przedstawione przez s. Bognę Młynarz ze Zgromadzenia Najświętszej Duszy Chrystusa Pana. Przykład takiej medytacji został ukazany w oparciu o Ewangelię z dnia, czyli Święta rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej – J 2, 13-22.

Na samym końcu zajęli się przełożeni sprawami materialnymi. O możliwościach i zasadach pozyskiwania środków w ramach dotacji mówili pan Grzegorz Burek i pani Danuta Kamińska.

Nie tylko kwestie edukacyjne wypełniły czas warsztatów, ale także wspólna modlitwa. Każdy dzień rozpoczynał się Eucharystią celebrowaną w Kalwaryjskiej Bazylice i kończył niecierpami. W ostatnim dniu warsztatów gwardiani poszczególnych prowincji spotkali się ze swoimi prowincjami

Za: www.bernardyni.com

Spotkanie obłackiej Wspólnoty Ewangelizacyjnej Niniwa

Żyj mądrze – mówi Chrystus. Szukaj mądrości, a będziesz żył. Szukają mądrości, bo wielu żyje beźmyślnie. Tymi słowami rozpoczął homilię o. Ryszard Szmydki – Prowincjał Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów do młodzieży zgromadzonej w Siedlcach na XV Zjeździe Wspólnoty Ewangelizacyjnej Niniwa.

Ojciec Prowincjał w skierowanych do młodzieży słowach zachęcał do poszukiwania płynącej od Boga mądrości życiowej. Wskazał zebranym 2 postacie wyróżniające się mądrością: św. Tereski od Dzieciątka Jezus oraz św. Marcina z Tours.

Zjazd opiera się na kanwie tematu Świątynnych Dni Młodzieży: Zakorzenia w Chrystusie. Mocni w wierze. W dniach 10-13 listopada w obłackiej parafii blisko 300 osób skupia się na pogłębieniu wiary, umocnieniu więzi z żywym i osobowym Chrystusem. Młodzież z Siedlec, Poznania, Katowic, Gorzowa Wielkopolskiego, Kodnia, Obry, Lublińca, Kokotka została przywitana przez władze miasta reprezentowane przez Jarosława Głowackiego, a następnie przez proboszcza miejscowej parafii Ojca Franciszka Boka.

W godzinach przedpołudniowych pierwszego dnia wygłosiła konferencję i dała świadectwo wiary s. Charis ze Zgromadzenia Misjonarek Miłości. Po południu uczestnicy zjazdu mieli okazję obejrzeć spektakl pt. Przeżyczość w Siedleckim Centrum Kultury i Sztuki. Wieczór poświęcony był rozwojowi duchowemu i skupieniu na modlitwie w duchu Taize. Za: www.oblaci.pl

Kamilianie z Madagaskaru będą studiować w Polsce

Trzech naszych młodych współbraci z Madagaskaru, którzy przybyli do Polski w celu kontynuowania formacji zakonnej po raz pierwszy zostali przedstawieni współbraciom z naszej Prowincji podczas spotkania Prowincji w Zbrosławicach.

Christian Fidelis Andrianarisoa przygotowuje się do złożenia profesji wieczystej natomiast Brudo Anselme Rakotozafy i Jean Martial Randrianandrasana do rozpoczęcia kanonicznego nowicjatu.

Przez najbliższe kilka miesięcy współbracia z naszej fundacji na Madagaskarze będą przebywać w domu kleryckim w Łomiankach □ Burakowie ucząc się języka polskiego w jednym z warszawskich kolegiów językowych. Po ukończeniu kursu zostaną skierowani do wspólnot zakonnych, by samodzielnie doskonalić język polski i poznać specyfikę kamiliańskiej postęgi w odmiennych dla nich warunkach kulturowych i językowych a także integrować się ze współbraćmi z Prowincji.

Za: www.kamilianie.pl

Świętojańskie Zaduszki Jazzowe w Stargardzie Szczecińskim

W sobotę, 5 listopada, w stargardzkim kościele pw. św. Jana Chrzciciela odbyły się I Świętojańskie Zaduszki Jazzowe. Organizatorem Zaduszek było Duszpasterstwo Młodych „Wieczernik”, istniejące w parafii św. Józefa oraz Stargardzkie Centrum Kultury. W ten wyjątkowy wieczór modlitwą i muzyką obejmowaliśmy tych wszystkich, którzy odeszli za wcześniej. Szczególnie ludzi młodych, zmarłych tragicznie w ostatnich latach.

Świętojańskie Zaduszki składały się z dwóch części. Najpierw celebrowana była Msza Święta w intencji wszystkich zmarłych. Kościół wypełnił się po brzegi bliskimi tych, za których sprawowana była Naj-

świętsza Ofiara. W przyciemnionej świątyni, wypełnionej blaskiem migotających świec, zgromadzeni wierni zawierzili Bożemu Miłosierdziu swoich bliskich zmarłych.

Po Eucharystii w kościele rozbrzmiała muzyka. Na ekranie wyświetlane były imiona i nazwiska zmarłych w ostatnim czasie. Była to niezwykle wzruszająca część Zaduszek. Młodzi stargardzcy muzycy i ich przyjaciele zagrali znane pieśni religijne, w specjalnie przygotowanych na ten wieczór aranżacjach oraz utwory znanych zagranicznych i polskich gwiazd, m.in. Czesława Niemena, Justyny Steczkowskiej, Edyty Gepert. Pojawiła się też recytacja wierszy znanego polskiego poety Krzysztofa Cezarego Buszmana, który wiele lat swojego życia spędził na emigracji.

O Buszmanie pisali krytycy: „Nie trzeba krytyki literackiej, aby zobaczyć w twórczości Buszmana kontynuację tuwimowskiego słowotwórstwa, muzyczności Gałczyńskiego czy głębokiej refleksji Czechowicza.” (Dziennik Polski, Londyn 26.01.2001 A. Cholewa-Selo) oraz „Przed laty tworzyli na emigracji Kazimierz Wierzyński i Marian Hemar. Po latach pustka po nich została wypełniona.” (Dziennik Polski, Londyn 29.11.2002 Z. Dąbrowski”). Metafizyczna

poezja Buszmana, pełna pytań najistotniejszych o sens życia i umierania, doskonale współgrała z muzyką, graną m.in. na kontrabasie, wiolonczeli, saksofonie, gitarze. Druga część Zaduszek, w której królowała muzyka, przeplatana poezją i modlitwą, trwała około dwóch godzin.

Świętojańskie Zaduszki Jazzowe zostały entuzjastycznie przyjęte przez wiernych oraz stargardzkie środowisko kultury. W lokalnych mediach ukazało się wiele pozytywnych recenzji. Ale nie to jest najważniejsze. W ten wieczór najważniejsza była modlitwa i wspomnienia poszczególnych rodzin, które w ostatnim czasie straciły swoich bliskich. Większość jest zgodna – Świętojańskie Zaduszki trzeba kontynuować i jak Pan Bóg da, odbędą się one również za rok. Za: www.chrystusowcy.pl

Wiadomości zagraniczne

Watykańskie wskazania dotyczące powołań

„Wskazania duszpasterskie w sprawie budzenia powołań kapłańskich” wydała Kongregacja Edukacji Katolickiej. Na potrzebę ich opracowania watykańska dykasteria ds. seminariów i innych kościelnych instytucji naukowych zwróciła już uwagę przed sześciu lat temu.

Przygotowano je potem w oparciu o szeroką konsultację, zbierając materiały nadesłane przez wszystkie krajowe konferencje episkopatu. Nowy dokument, zatwierdzony już przez sesję plenarną dykasterii, ale jeszcze nie opublikowany, przedstawiono 5 listopada na zakończenie międzynarodowej konferencji o powołaniach, zorganizowanej w Rzymie na 70-lecie Papięskiego Dzieła Powołań Kapłańskich. Prezentacji dokonał bp Diego Coletti. Ordynariusz Como w północnych Włoszech jest równocześnie członkiem Kongregacji Edukacji Katolickiej.

Wskazania watykańskiej dykasterii ds. seminariów i innych kościelnych uczelni wychodzą od analizy sytuacji powołań na świecie. Przedstawiono czynniki, które wpływają na nie pozytywnie lub negatywnie. Przy prezentacji dokumentu podkreślono, że zależą one od tego, czy chrześcijanie żyją konsekwentnie wiarą. Brak po-

wołań należy zatem przypisywać bardziej słabości chrześcijańskiego świadectwa, aniżeli obojętności czy agresywności środowiska na zewnątrz kościelnej wspólnoty. Problem małej ich liczby odczuwa zwłaszcza mający wprawdzie starą tradycję, ale często osłabiony w swej wierze Kościół Europy. Słusznie zatem przypomina się chrześcijańskie korzenie kultury europejskiej, ale trzeba też wzywać tu chrześcijan do odpowiedzialności za ich owoce. Przeszkodą dla powołań są też takie zjawiska, jak niż demograficzny, kryzys rodziny, sekularyzacja mentalności, trudne warunki życia i posługi księży, traktowanie kapłaństwa jako jeden w wielu zawodów czy skandale związane z niemoralnym postępowaniem niektórych duchownych.

Druga część dokumentu ukazuje syntetycznie posługę i tożsamość kapłańską, które są celem powołania, a w trzeciej mowa o warunkach koniecznych do ożywienia akcji powołaniowej. Wskazano na potrzebę życia chrześcijańskiego kościelnej wspólnoty jako odpowiedniej gleby dla powołań, stałej modlitwy w ich intencji, gorliwości ewangelizacyjnej i misyjnej, przywrócenia rodzinie roli „pierwszego seminarium”, osobistego świadectwa księży i samych seminarzystów. Podkreślono też wychowawczą rolę chrześcijańskiego wolontariatu i szkolnictwa. Za: **Radio Watykańskie**

Pokojowa obrona własności kościelnej w Wietnamie

Kilkadziesiąt tysięcy wietnamskich katolików modliło się na dziesięciu Mszach w stołecznym Hanoi. Była to kościelna odpowiedź na najście i kampanię zastraszeń redemptorystów w parafii Thai Ha.

Komunistyczne władze zamierzają po raz kolejny uszczuplić parcelę, jaką zgroma-

dzenie posiada w stolicy, i wybudować na niej oczyszczalnię ścieków. Redemptoryści i ich parafianie nie zgadzają się na kolejne ustępstwa. Podkreślają, że po dojściu do władzy ludzi Wietkongu Kościół w samym Hanoi stracił bezpowrotnie prawie 100 nieruchomości. Komunistyczna nomenklatura cały czas wysuwa jednak kolejne żądania wobec katolików.

Wietnamscy redemptoryści wzywali wiernych podczas nabożeństw do przebaczenia prześladowcom Kościoła i powstrzymania się od odwetu. Zaapelowali do rządu, by ukarał odpowiedzialnych za najście na ich klasztor. Zakonnicy podkreślali, że katolicy będą walczyć o prawo do kościelnych nieruchomości, ale metodami pokojowymi. Za: **Radio Watykańskie**

Jezuici organizują w Hiszpanii nową uczelnię

Istnieje coraz większa współpraca między świeckimi i jezuitami – podkreślił przełożony generalny Towarzystwa Jezusowego o. Adolfo Nicolás podczas wizyty w Sewilli. Generał jezuitów odwiedził prowincję betycką, która obejmuje hiszpańską Andaluzję i Wyspy Kanaryjskie.

Adolfo Nicolás SJ odwiedził ośrodki uniwersyteckie oraz inne dzieła prowadzone

przez jezuitów w prowincji betyckiej. Spotkał się także z dyrekcją firmy Abengoa, aby rozmawiać na temat utworzenia w Sewilli Uniwersytetu Loyola Andaluzja (Universidad Loyola Andalucía). Projekt ten promowany jest przez Towarzystwo Jezusowe, a Abengoa odgrywa ważną rolę w jego realizacji. Spotkanie odbiło się dużym echem w miejscowych mediach.

Ponad 400 osób, w tym m. in. współpracownicy dzieł należących do Towarzystwa Jezusowego, członkowie grup duchowości ignacjańskiej oraz rodziny jezuitów, spotkało się z przełożonym generalnym w Sewilli. „Istnieje coraz większa współpraca między świeckimi i jezuitami zarówno pod względem ilości jak i jakości, aby realizować misję, którą podzielamy wszyscy” – powiedział o. Nicolás. Odpowiedział on na szereg pytań dotyczących m. in. edukacji, bycia świeckim liderem w dziełach jezuitów, sekularyzacji oraz tożsamości i misji Towarzystwa Jezusowego. „Musimy żyć naszym życiem chrześcijańskim w sposób wiarygodny, a to oznacza nieakceptowanie uprzedzeń, fałszywej pobożności czy też niesprawiedliwości. Trzeba przyjąć w pokoju, że inni myślą inaczej, mieć wielkie serce i patrzeć daleko. Nie można pozo-

stać obojętnym wobec rzeczywistości, która nas otacza” – podkreślił generał jezuitów. Za: **Radio Watykańskie**

USA: zakonnica na cenzurowanym

Komisja Spraw Doktrynalnych przy episkopacie USA ponownie orzekła, że książka znanej feministycznej teolożki s. Elizabeth Johnson „Poszukiwanie Boga żywego” nie jest zgodna z nauczaniem Kościoła i zawiera błędy doktrynalne. Jej przewodniczący, kard. Donald Wuerl uznał, że zakonnica nie odpowiedziała na zaproszenie do dialogu w tej sprawie.

Zaprzecza temu s. Johnson, stwierdzając na jednym z portali internetowych, że biskupi nie wzięli w ogóle pod uwagę przesłanego do nich w czerwcu br. 38-stronicowego dokumentu broniącego też zawartych w krytykowanej pracy teologicznej z 2007 roku. Zarzuciła komisji błędną interpretację zawartych w jej książce przemysłów. Po raz pierwszy komisja jednoznacznie potępiła książkę profesor z Uniwersytetu Fordham 30 marca tego roku.

70-letnia józefitka, była szefowa Katolickiego Towarzystwa Teologicznego Ameryki (CTSA) zasłynęła na całym świecie z książki wydanej w 1992 roku, „She Who Is: the Mystery of God in Feminist Theological Discourse” (Ona, która jest: tajemnica Boga w feministycznym dyskursie teologicznym). Praca poświęcona była analizie doktryny Trójjedynego Boga z feministycznego punktu widzenia. Już w tej książce zakonnica zaproponowała zastąpienie tradycyjnego mówienia o Bogu językiem bardziej kobiecym. Za: www.deon.pl

Witryna Tygodnia

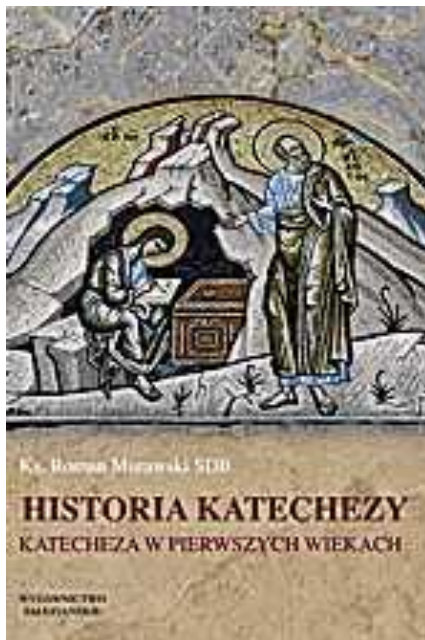
HISTORIA KATECHEZY W PIERWSZYCH WIEKACH

W Wydawnictwie Salezjańskim ukazała się książka pt. Historia katechezy. Katecheza w pierwszych wiekach. Na prośbę Redakcji autor tej książki ks. prof. Roman Murawski SDB napisał o tym, jak ona powstała:

Przez wiele lat wykładałem na ATK i potem na UKSW, a także w seminariach duchownych, historię katechezy. Zebrało się sporo materiału, który nie zawsze mógł być wykorzystany w wykładach. Po przejściu na emeryturę postanowiłem go wykorzystać i opracować, tym bardziej, że w polskiej literaturze katechetycznej brakowało dotychczas obszerniejszego, wyczerpującego podręcznika historii katechezy. Szczególnie zależało mi na dobrym opracowaniu wczesnochrześcijańskiej katechezy, która stanowiła jeden z istotnych elementów procesu wtajemniczenia chrześcijańskiego dokonującego się w ramach katechumenatu, a do którego dzisiaj w naszej pracy duszpastersko-katechetycznej często się dowołujemy.

Czym jest ta książka? Napisałem o tym we Wstępie: „Procesy sekularyzacyjne, którymi poddany jest współczesny człowiek, stanowią poważne zagrożenie dla życia wiary i powodują, że inicjacja chrześcijańska jest znacznie utrudniona, nie dokonuje się wcale, a jeśli już to w minimalnym stopniu. Efekt jest taki, że wielu ludzi,

którzy przyjęli chrzest we wczesnym dzieciństwie, nie zostaje później wprowadzonych w pełni życia chrześcijańskiego.

Nadal aktualna jest wypowiedź Tertuliana pochodząca z początku III wieku: „Stają się, nie rodzą się chrześcijanami” („Fiunt, non nascuntur christiani”). Co robić, aby

odmienić ten stan rzeczy? Jednym z proponowanych rozwiązań, wysuwanych zarówno w dokumentach Kościoła, jak i w publikacjach, jest próba odnowienia i ożywienia całego procesu inicjacji chrześcijańskiej, zwłaszcza katechezy inicjacyjnej, oraz oparcie jej na pewnych elementach zaczerpniętych z wczesnochrześcijańskiego katechumenatu.

(...) Tymczasem brak jest w języku polskim pełnego, wyczerpującego opracowania historii katechezy tego okresu. Ten zaistniały brak w polskiej literaturze katechetycznej pragnie uzupełnić niniejsze studium. Stanowi ono pierwszą część większej całości. Zamiarem autora jest opracowanie całej historii katechezy; ma ono składać się z dwóch części: część pierwsza, obecnie prezentowana, obejmuje starożytność chrześcijańską od I do VI wieku, część druga – w przygotowaniu – ma objąć dzieje katechezy od wczesnego średniowiecza po czasy współczesne.

(...) Książka w swych podstawowych założeniach pragnie przybliżyć dzieje katechezy Kościoła pierwszych wieków. W konwencji, w jakiej została napisana, nie odpowiada jednak w pełni tradycyjnej formie podręczników historii. Stanowi coś pośredniego między klasycznym podręcznikiem historii a szkicami historycznymi. Autorowi chodziło nie tylko o ukazanie historycznego rozwoju katechezy, lecz także, aby na

podstawie przedstawionego w nim materiału czytelnik mógł poznać, jak kształtował i rozwijał się proces wtajemniczenia chrześcijańskiego w początkach Kościoła, a także katechezę Ojców Kościoła, której w swych pismach poświęcają tyle miejsca.

(...) Treść książki została podzielona na cztery rozdziały. Rozdział pierwszy ukazuje katechezę czasów apostołskich i stara się ją pokazać jako ważną część procesu wtajemniczenia chrześcijańskiego, ukierunkowanego na przyjęcie chrztu. Rozdział drugi przedstawia proces kształtowania się elementów katechumenalnych w czasach poapostołskich, tj. w II wieku. Rozdział trzeci stara się przybliżyć katechumenat w

swym najbardziej żywotnym i dynamicznym rozwoju, tj. w epoce przedkonstantyńskiej, do 313 roku. Rozdział czwarty, najobszerniejszy, przedstawia rozwój katechumenatu w epoce pokonstantyńskiej aż do jego zaniku w wieku VI”.

Do kogo jest adresowana? Podaję za Wstępem: „Książka była pisana z myślą o studentach katechetyki oraz tych wszystkich, którzy pragną poznać historyczny rozwój posługi katechetycznej Kościoła u samych jego początków. Ci, którzy są bliżej zainteresowani sprawdzoną praktyką starożytnego Kościoła, a więc: katecheci, duszpasterze oraz osoby pragnące pogłę-

bić swoje wtajemniczenie chrześcijańskie – znajdą w tej książce sporo materiału do osobistych przemyśleń i refleksji. Im jest też ona dedykowana”. *Ks. Roman Murawski SDB*

HISTORIA KATECHEZY • Cz. 1 -
KATECHEZA W PIERWSZYCH WIEKACH
Autor: ks. Murawski Roman
Oprawa broszurowa (dostępna jest również oprawa twarda - cena: 48,30 zł)
ISBN/ISSN: 978-83-7201-424-5
Cena brutto: 37,80 zł

Zapowiedzi wydarzeń

Studia podyplomowe z franciszkanizmu na UPJP II

W drugim semestrze roku akademickiego 2011/12 (III 2012) rozpoczną się studia podyplomowe z franciszkanizmu na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Studia dadzą możliwość konfrontacji utartych wyobrażeń o św. Franciszku z prawdą o nim zawartą w źródłach historycznych oraz ukążą duchowość franciszkańską jako jedną z możliwych odpowiedzi na aktualne problemy człowieka i świata.

Studia skierowane są do wszystkich zainteresowanych postacią św. Franciszka z Asyżu i duchowością franciszkańską, szukających głębi życia duchowego oraz świeżego spojrzenia na życie, na zaangażowanie człowieka w sprawy dzisiejszego świata, na codzienność i jej odniesienie do wartości najwyższych. W sposób szczególny na studia zaproszeni są członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, nauczyciele, katecheci, liderzy grup działających przy franciszkańskich ośrodkach duszpasterskich.

Proponowane studia podyplomowe dają możliwość zapoznania się z duchowością franciszkańską wraz z jej szerszym kontekstem, jaki stanowią: duchowość biblijna, patrystyczna, średniowiecza. Program przewiduje studium źródłowej literatury franciszkańskiej (pism św. Franciszka i św. Klary oraz dzieł hagiograficznych), historii ruchu franciszkańskiego, prezentację ich wybitniejszych przedstawicieli, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Istotnym elementem studiów są zajęcia wykorzystujące źródłową wiedzę z zakresu franciszkanizmu do jej aktualnych i praktycznych

aplikacji, dotyczących tak działań związanych z ochroną stworzenia, dialogiem międzykulturowym, jak i osobistej więzi z Bogiem, relacji międzyludzkich oraz podejścia do pracy i różnych form ludzkiego zaangażowania.

Cykl studiów obejmuje 4 semestry, w tym 300 godzin wykładów oraz 32 godziny konwersatoriów. Zajęcia odbywać się będą dwa razy w miesiącu: w soboty od 9.00 do 17.40 oraz dodatkowo w piątki od 17.00 do 20.00 dwa razy na semestr. Absolwenci po zaliczeniu poszczególnych przedmiotów i napisaniu pracy dyplomowej otrzymają dyplom ukończenia studiów podyplomowych z franciszkanizmu wydany przez Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie.

Studia są ofertą Ośrodka Studiów Franciszkańskich, będącego jednostką Wydziału Teologicznego UPJP II powołaną przez Senat ówczesnej Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie dnia 21 maja 2003 roku. Proponowane studia zostały zatwierdzone na posiedzeniu rady wydziału dnia 28 czerwca 2011 roku.

Za: www.isf.edu.pl

Pauliści zapraszają na Sympozjum z okazji 40. rocznicy śmierci bł. Jakuba Alberionego

26 listopada br. Rodzina Świętego Pawła organizuje sympozjum naukowe dla uczczenia 40. rocznicy śmierci swojego założyciela bł. Jakuba Alberionego. Sympozjum, którego tematem jest „Apostolstwo paulińskie: źródła, wyzwania, perspektywy”, odbędzie się w domu Sióstr Uczennic Boskiego Mistrza w Warszawie przy ul. Żytniej 11.

Ksiądz Jakub Alberione urodził się 4 kwietnia 1884 r. w San Lorenzo di Fossano we Włoszech. Już jako młody seminarzysta, w nocy na przełomie wieków XIX i XX podczas adoracji eucharystycznej zrozumiał swoją przyszłą misję: żyć Jezusem Chrystusem i dawać Go światu jako Drogę, Prawdę i Życie, wykorzystując w tym celu najszybsze i najskuteczniejsze środki. Aby zrealizować tę misję założył Rodzinę Świętego Pawła, która składa się z pięciu zgromadzeń zakonnych – Towarzystwa Świętego Pawła, Sióstr Świętego Pawła, Sióstr Pobożnych Uczennic Boskiego Mistrza, Sióstr od Jezusa Dobrego Pasterza, Sióstr Apostolinek, z czterech instytutów świeckich – Instytutu Świętego Gabriela Archaniola, Instytutu Zwiastowania NMP, Instytutu Jezusa Kapłana, Instytutu Świętej Rodziny oraz Stowarzyszenia Współpracowników Paulińskich.

Błogosławiony Alberione całe życie poświęcił apostołstwu za pomocą środków społecznego komunikowania. Zainicjowaną działalność wydawniczą (książki, periodyki, wydawnictwa audiowizualne) nazywał apostołstwem paulińskim, gdyż wzorem św. Pawła wykorzystywał w niej najszybsze i najskuteczniejsze formy komunikacji. Jak kontynuować jego dzieło w obecnych czasach, w naszej polskiej rzeczywistości – to pytanie będzie przedmiotem refleksji uczestników sympozjum. W referatach, które wygłoszą m.in. JE ks. abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce, ks. prof. dr hab. Walerian Słomka (KUL), ks. prof. dr hab. Stanisław Urbański (UKSW), prof. dr hab. Piotr Jaroszyński (KUL, WSKSiM), Jan Maria Jackowski (publicysta), zostaną poruszone zarówno teoretyczne, jak i praktyczne aspekty misji Rodziny Świętego Pawła. ks. *Ryszard Maria Tomaszewski ssp*

ŚP. O. MIECZYŚLAW GRZYBOWSKI (1923-2011) OFM

W Kalwarii Zebrzydowskiej zmarł w piątek, 11 XI 2011 r. o. Mieczysław Grzybowski. Pogrzeb odbędzie się w Kalwaryjskim Sanktuarium we wtorek, 15. listopada o godz. 11.00.

Urodził się 21 września 1923 w Brzeżanach na Podolu. Do Zakonu Braci Mniejszych wstąpił po zakończeniu II wojny światowej. Świecenia kapłańskie otrzymał 29 czerwca 1951 r. z rąk ks. bp. Stanisława Rosponda. Swoją posługę kapłańską rozpoczął w Kalwarii Zebrzydowskiej. Niebawem po święceniach uzyskał tytuł magistra teologii moralnej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Następnie skierowano go do Przeworska, gdzie zorganizował gimnazjum dla młodzieży żeńskiej i męskiej, potem pracował w Krakowie, Piotrkowie Trybunalskim i Łęczycy.

Od 1963 r. przez trzy lata był wikarym a następnie gwardianem klasztoru w Zakopanem. Tu odbudował część klasztoru zniszczonego na polecenie władz komunistycznych. W 1971 r. wyjechał o. Mieczysław do Argentyny. Sługa Boży Kard. Stefan Wyszyński mianował go rektorem Polskiej Misji Katolickiej z siedzibą w Buenos Aires. Do Polski powrócił w 1999 r. Od tego czasu przebywał w klasztorze przy sanktuarium w Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie pełnił posługę wobec pielgrzymów w konfesjonale.

29 czerwca o. Mieczysław Grzybowski obchodził jubileusz 60-lecia święceń kapłańskich. Z tej okazji została odprawiona uroczysta Msza św. w bazylice Matki Bożej Anielskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Za: www.bernadydni.com

ŚP. BR. STANISŁAW MAKOWSKI (1926-2011) OMI

W sobotę 12-go listopada 2011 roku w Vaudricourt we Francji odbył się pogrzeb śp. Brata Stanisława Makowskiego Misjonarza Oblata Maryi Niepokalanej, który zmarł 8 listopada w szpitalu w Béthune. Mszy św. przewodniczył o. Zbigniew Opyd, superior Delegatury we Francji i Beneluksie. Procesję na cmentarz i modlitwy przy grobie poprowadził o. Stanisław Wódz, superior z Vaudricourt. Mszę św. koncelebrowało 22 polskich oblatów z Francji i Beneluksu oraz kapłanów diecezjalnych z sąsiednich parafii.

Br. Stanisław urodził się 11-go kwietnia 1926 roku w Blechnarce, powiat gorlicki w diecezji tarnowskiej. Jego rodzicami byli Leopold i Maria z domu Boberek. Miał jednego brata i dwie siostry.

W czasie wojny pracował na kolei, a w roku 1944 został wywieziony na roboty do Niemiec. Po wyzwoleniu wstąpił do wojska polskiego i przeszedł do Wielkiej Brytanii. Przebywał dokładnie w Szkocji, aż do 1949 roku. Po demobilizacji przyjechał do Francji i 7-go grudnia 1949 roku rozpoczął nowicjat w La Férte jako kandydat na brata. Tutaj też złożył swe pierwsze śluby

zakonne 8-go grudnia 1950 roku. A śluby wieczyste złożył również w La Férte 8-go grudnia 1956 roku. W La Férte pracował przez 14-ście lat, czy to w sadzie, czy to w administracji „Niepokalanej”. Głównie jako kolporter tego czasopisma w różnych koloniach polskich na terenie Francji, Belgii i Niemiec. W roku 1962 został przeniesiony do Vaudricourt. Pracował w parku i w ogrodzie warzywnym w oblatkim domu i Instytucie Św. Kazimierza.

Za: www.oblaci.pl

